

- 2) Päästöjenrajoitusjärjestelmän käsitteen tulkinta
- 2.1) Mitä asetuksen (EY) N:o 715/2007 3 artiklan 10 alakohdassa, jossa määritellään estolaite (defeat device), tarkoitettu päästöjenrajoitusjärjestelmän käsite kattaa?
- 2.2) Kattaako mainittu päästöjenrajoitusjärjestelmän käsite ainoastaan ne teknologiat ja strategiat, joiden tarkoituksena on käsitellä ja vähentää päästöjä (erityisesti NOx[-päästöjä]) niiden jo muodostuttua, vai kuuluvatko sen piiriin myös ne eri teknologiat ja strategiat, joiden avulla päästöjen muodostumista voidaan rajoittaa alun perinkin, kuten esimerkiksi EGR-teknologia?
- 3) Estolaitteen (defeat device) käsitteen tulkinta
- 3.1) Onko laite, joka havainnoi jotakin asetuksessa (EY) N:o 715/2007 säädettyihin tyyppihyväksyntämenettelyihin liittyvää parametriä aktivoitakseen jonkin päästöjenrajoitusjärjestelmän osan toiminnan tai nostaakseen sen toimintatasoa tyyppihyväksyntämenettelyiden aikana, jotta ajoneuvo tyyppihyväksytään, asetuksen (EY) N:o 715/2007 3 artiklan 10 alakohdassa tarkoitettu estolaite (defeat device)?
- 3.2) Jos tähän kysymykseen vastataan myöntävästi: onko tällainen estolaite (defeat device) kielletty asetuksen (EY) N:o 715/2007 5 artiklan 2 kohdan nojalla?
- 3.3) Voidaanko kysymyksessä 3-1 kuvaillun kaltaista laitetta pitää "estolaitteena", jos päästöjenrajoitusjärjestelmä aktivoituu korkeammalle toimintatasolle paitsi tyyppihyväksyntämenettelyiden aikana myös ajoittain silloin, kun ne tarkat edellytykset, jotka tunnustetaan päästöjenrajoitusjärjestelmän toimintatason nostamiseksi tyyppihyväksyntämenettelyissä, täyttyvät aidossa liikenteessä?
- 4) 5 artiklassa säädettyjen poikkeuksien tulkinta
- 4.1) Mitä asetuksen (EY) N:o 715/2007 [II luvun] 5 artiklan 2 kohdassa säädetty kolme poikkeusta kattavat?
- 4.2) Voidaanko sellaisen estolaitteen (defeat device) kieltä, joka aktivoi jonkin päästöjenrajoitusjärjestelmän osan toiminnan tai nostaa sen toimintatasoa nimenomaisesti tyyppihyväksyntämenettelyjen aikana, jättää soveltamatta jollain niistä kolmesta perusteesta, jotka on lueteltu 5 artiklan 2 kohdassa?
- 4.3) Onko moottorin vanhentumisen tai vaurioitumisen hidastaminen sillä tavalla ehdottomasti tarpeen "moottorin suojaamiseksi vaurioitumiselta tai vahingolta" tai "ajoneuvon turvallisen toiminnan varmistamiseksi", että estolaitteen (defeat device) asentaminen on 5 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettulla tavalla perusteltua?

(¹) Moottoriajoneuvojen tyyppihyväksynnästä kevyiden henkilö- ja hyötyajoneuvojen päästöjen (Euro 5 ja Euro 6) osalta ja ajoneuvojen korjaamiseen ja huoltamiseen tarvittavien tietojen saatavuudesta 20.6.2007 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 715/2007 (EUVL 2007, L 171, s. 1).

**Valitus, jonka Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe "Primart" Marek Łukasiewicz on tehnyt
9.11.2018 unionin yleisen tuomioistuimen (kolmas jaosto) asiassa T-584/17, Primart v. EUIPO,
12.9.2018 antamasta tuomiosta**

(Asia C-702/18 P)

(2019/C 82/06)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe "Primart" Marek Łukasiewicz (edustaja: J. Skořuda, radca prawny)

Muu osapuoli: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Vaatimukset

Valittaja vaatii unionin tuomioistuinta

- kumoamaan valituksenalaisen tuomion kokonaisuudessaan
- kumoamaan neljännen valituslautakunnan 22.6.2017 tekemän päätöksen (R 1933/2016-4)
- velvoittamaan EUIPO:n ja Bolton Cile España, SA:n korvaamaan unionin yleisessä tuomioistuimessa ja valituslautakunnassa käydyistä menettelyistä aiheutuneet kulut ja EUIPO:n korvaamaan unionin tuomioistuimessa käydyistä menettelyistä aiheutuneet kulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

- 1) Yleinen tuomioistuin teki valituksenalaisessa tuomioissa virheen soveltaessaan asetuksen N:o 207/2009 ⁽¹⁾ 76 artiklan 1 kohtaa (josta on tullut asetuksen 2017/1001 ⁽²⁾ 95 artiklan 1 kohta) ja asetuksen N:o 207/2009 65 artiklaa (josta on tullut asetuksen 2017/1001 72 artikla), kun se totesi, ettei valittajan argumentteja, jotka koskivat aikaisemman tavaramerkin heikkoa erottamiskykyä väitemenettelyssä, voinut ottaa tutkittavaksi, koska ne esitettiin ensimmäistä kertaa yleisessä tuomioistuimessa (valituksenalaisen tuomion 87–90 kohta).
 - a. Yleisen tuomioistuimen on tutkittava tosiseikat ja argumentit, vaikka ne esitetään ensimmäistä kertaa yleisessä tuomioistuimessa, jos EUIPO:n valituslautakunnan olisi pitänyt ottaa ne huomioon viran puolesta.
 - b. Tavaramerkin osa on tunnettu käsite EU-kielenkäytössä ja näin ollen viraston pitäisi tutkia se viran puolesta. Yleisen tuomioistuimen on näin ollen tutkittava sitä koskevat argumentit perusteellisesti ja tutkittava tältä osin myös ensimmäistä kertaa yleisessä tuomioistuimessa esitetyt argumentit.
 - c. Kantajalla on yleisessä tuomioistuimessa käydyssä menettelyssä oikeus riitauttaa EUIPO:n valituslautakunnan tekemä arvio yleisesti tunnetuista tosiseikoista, myös esittämällä uusia argumentteja ja näyttöä näiden argumenttien tueksi yleisessä tuomioistuimessa.
 - d. Koska yleinen tuomioistuin ei ole arvioinut niitä tosiseikkoja ja argumentteja, jotka viraston olisi pitänyt viran puolesta ottaa huomioon (mukaan lukien yleisesti tunnetut tosiseikat, jotka koskevat väitemenettelyn kohteena olevien tavaramerkkien merkitystä), se on rikkonut yleisiä menettelysääntöjä ja tullut virheelliseen johtopäätökseen arvioidessaan valituslautakunnassa vireillä olevaa asiaa.
- 2) Jos yleinen tuomioistuin olisi ottanut huomioon sen yleisesti tunnetun tosiseikan, että sanalla "PRIMA" on ylistävä merkitys (kuten väiteosasto ja valittaja ovat todenneet), eli merkitys "ensimmäinen, ensisijainen/paras, johtava, pääasiallinen", sen olisi pitänyt päätyä eri johtopäätökseen siltä osin kuin oli kyse sekaannusvaarasta yhtäältä tavaramerkin ES 2578815 "PRIMA" ja toisaalta tavaramerkin EUTMA-01 3682299 "PRIMART MAREK ŁUKASIEWICZ" välillä, eli sen olisi toisin sanoen pitänyt katsoa, ettei kyseisten tavaramerkkien välillä ole sekaannusvaaraa.
 - a. Vertailtavilla tavaramerkeillä on yhteinen tekijä, joka on erottamiskyvyltään heikko ja jolla ei ole itsenäistä tehtävää väitteiden kohteena olevassa tavaramerkissä. Tämä seikka, yhdistettynä keskivahvaan visuaaliseen samankaltaisuuteen, käsitteellisen samankaltaisuuden puuttumiseen ja heikkoon (tai jopa olemattomaan) foneettiseen samankaltaisuuteen sulkee pois kyseisten tavaramerkkien välisen sekaannusvaaran.

⁽¹⁾ Yhteisön tavaramerkistä 26.2.2009 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 207/2009 (EUVL 2009, L 78, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan unionin tavaramerkistä 14.6.2017 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/1001 (EUVL 2017, L 154, s. 1).